

Alfons Olterdissen

Trijn

“TRIJN”

Ierste Ak

*En kamer in de Kokkerowstraot. De meubele zien volgezat met uile, katte, vleermuis, doedsköp, brannende keerse, aw beuk enz.
't Is aovend*

(Daar kwamen drie tamboers)

TRIJN. Iech zit heij in mien kluis;
'ch Höb vööl op mie gewete.
Het is hei gaar neet pluis;
Iech loer in de planete.

KOOR VAN GEISTER. Trijn! Trijn! Trijn de begijn!
Hei zit Trijn de begijn,
gans allein.

TRIJN. Iech doon al wat neet doug.
'ch Kaan touvere en vloke,
Veurspel de toukoms ouch,
'ch Gaon veur de lui oet spoke.

KOOR. Trijn! Trijn! enz.

TRIJN. Dao 's geinen avvekaot,
Dee miech besjeemp kint make.
Iech geef de beste raod
In alle duuster zake.

KOOR. Trijn! Trijn! enz.

TRIJN. Van twellef tot ein oor
Vleeg iech 's nachts door de straote.
Der duvel en ze moor,
Dat zien mien kameraote!

KOOR. Trijn! Trijn! enz.

DE KLEPPERMAAN (*boete*). Tien ore sleit de klok!
De klok sleit tien!

(De boot is heij)

Op alle tores van Mastreech
Dao beierden het tien.

Doot oet noe al eur vuur en leeg
En eur petrolmasjien.
Gaot stèl nao bed touw, maan en vrouw,
En sleet eur deur en vinster touw.
Klep-klep, klep-klep,
Tien ore sleit – tien ore sleit,
Klep-klep, klep-klep,
Tien ore sleit de klok.

(Aan den oever van een snellen vliet.)

TRIJN. Op den torie al vaan et aait stadhoes,
Dao sloog de ketel tien;
En mien klante die blieve zeker toes,
Of 't is nog te vreug mesjien?
Iech loos in het advertentieblaad
Zoe minnig aongagemint,
En dan komme die köppelkes saovens laat
Bij miech um renseignemint.

(Het klop).

DE FAMILIE VAN KRIEKELZAANK.
DE NOTARIS, MINA, LEONAAR, AMALIA.

(Lieschen und Fritzchen.)

NOTARIS. Iech bin de notaris van Kriekelezaank!

LEONAAR. En iech bin het zäöntsje van Kriekelezaank;

AMALIA. En iech bin de dochter van Kriekelezaank;

DE DREI SAME. En dat is mevrouw dao van Kriekelezaank.

DE VEER SAME. Veer zien de familie Kriekelezaank.
Veer waore gelukkig, meh eus mooier woord kraank.
Mè al wat veer doge, het hollep häör neet.
Gei middel wat zij neet genómme en heet,

(Een koning op de kaart.)

TRIJN. Mevrouw, geer zeet ellendig;
't Is erg wat geer hōb.
Wel, iech geluif lebendig,
Geer ruuk daonig nao de sjöp.

(Zjang, scheij oet!)

DE FAMILIE. Trijn sjeij oet, Trijn sjeij oet,
De deis us bubbele, de deis us bubbele;
Trijn sjeij oet, Trijn sjeij oet,
De deis us bubbele, veer zien gans t 'roet.

(Wie z'n hoed is dat?)

NOTARIS. Madam, geer moot dan wete,
Mien vrouw is erreg kraank,
Ze is met get bezete,
Al zeve weke laank.

DE FAMILIE.

Dao is gein pil, dao is gein fles, dao is gein middesijn,
Die veer al neet probeerde. Niks hulp veur häör pijn.

NOTARIS. 't Is niks es lammenteere,
Gekuims, gezok, gekwaak.
Ze is, geluif miech gere,
Get in häör huid geraak,
Refrein. En dao is gein pil, enz.

NOTARIS. Pink-, staol- en nerepille,
Breukzalf, maonevet,
Dat kós häör leid neet stille,
Ze bleef geplaog temèt.
Refrein. En dao is gein pil, enz.

NOTARIS. Kerstaanjele in häör tesse,
Zeuthout en Ingels zaait,
Anies, met ganse fesse,
Bij alles bleef ze kaaid.
Refrein. En dao is gein pil, enz.

NOTARIS. Sjerlap leet iech häör slikke
En traon, ein ganse kroek;
Heit zand en heite brikke
Lag iech op häöre boek.
Refrein. En dao is gein pil, enz.

NOTARIS. Abdijsjroep moos ze lekke,
Salpieter van de moer,
Hoeslook en kelderslekke,
Greun zeip achter häör oer.
Refrein. En dao is gein pil, enz.

NOTARIS. Bloodzukers in häör lieze,
Kaw sleutels in 're nek,
Kroetwès en kattedieze,
Zambuc en duvelsdrek.
Refrein. En dao is gein pil, enz.

NOTARIS. Hiel vijs medikaminte,
Al wat me slikke kaan.
Gein köp of laveminte
Verlozden häör devaan.
Refrein. En dao is gein pil, enz.

TRIJN.

(En kaant d'r miech neet zègge, woe de wijsvrouw woent?)

Geer hōb miech dat good mins get in heur lief gejaog,
Genóg geplaog
Al zoe veul daog.
Gelukkig dat uuch nog get aon mien oerdeil laog;
Noe blijf miech nog ein vraog.

DE FAMILIE.

(Póf mer Ferdinand.)

Vraag mer Trieneke, vraag mer Trieneke,
Alles watste wete wèls.
Vraag mer Trieneke, vraag mer Trieneke,
Es te häör pijn mer stèls.

TRIJN.

(Het hiemelke.)

Heet heur gein koei bies gestoke?	KOOR. Nein.
Hōb geer häör den tap gebroke?	– Nein.
Klaog ze noets euver migraine?	– Nein.
Merk d'r ouch niks van viflaine?	– Nein.

KOOR.

Ze heet ein kregnde, tot noe ónbekind,
Boe geinen dokter remedie veur vind.

TRIJN.

Heet häör geinen hónd gebete?	KOOR. Nein.
Heet ze van gei wild sjaop gegete?	– Nein.
Is et mins ouch wel good gaar?	– Nein.
Rijdt häör 's nachts wel ins de maar?	– Nein.

KOOR.

Ze heet ein kregnde, enz.

TRIJN.

Drink ze neet te vööl zjenever?	KOOR. Nein.
Heet ze soms ein witte lever?	– Nein.
Heet niks in häör lief gekraak?	– Nein.
Kröp ze 's nachts neet opte taak?	– Nein.

KOOR.

Ze heet ein kregnde, enz.

TRIJN.

Heet ze aon de bóf geleie?	KOOR. Nein.
Soms ein eekstrouf laote snije?	– Nein.
Krijg ze steek bij regeweer?	– Nein.
Heet ze 'n wandelende neer?	– Nein.

KOOR.

Ze heet ein kregnde enz.

TRIJN.

Heet ze dèks de zoei, aocherm?	KOOR. Nein.
Ouch niks aon de blinnenderm?	– Nein.
Heet ze dèks de kietelkoors?	– Nein.
Daan mesjien ein kippeboors?	– Nein.

KOOR.

Ze heet ein kregnde enz.

TRIJN.

Lijd ze aon het lierjuntremus?	KOOR. Nein.
Krijg ze noets de bubblesenus?	– Nein.
Stuupkes krijg ze zeker neet ?	– Nein.
Heet ze las van wegesjeet?	– Nein.

KOOR.

Ze heet ein kregnde, enz.

TRIJN.

Zien 't gein euverdrage kawwe?	KOOR.	Nein.
Heet ze 't neet aon mónnd en klawwe?	–	Nein.
'ch Mein het puutsje of het sjoel?	–	Nein.
Dan is häöre maog get voel?	–	Nein.

KOOR.

Ze heet ein kregnde, enz.

TRIJN.

Is den apeties nog stevig?	KOOR.	Nein.
Is z'aon platveu onderhevig?	–	Nein.
Heet ze geine waterkop?	–	Nein.
It ze neet häör negel op?	–	Nein.

KOOR.

Ze heet ein kregnde, enz.

(De staking.)

TRIJN. Wat weite de dokters toch tevaan,
Wat 'ne mins mankeere kaan.
Wat heer jao van binnen heet,
Dat zuut me toch van boete neet.
Ze rije fien met kouts en peerd,
De zónder zien ze neet vääöl weerd,
Es um ein rekening te sjrieve
En uuch kraank te laote blieve.

Piep uuch eur lever of eur long,
Ze kieke toch mer nao eur tong;
Geer krijg ins heij en dao 'nen toek,
Ze lèggen ein oer op eure boek.
Ze veulen uuch aon eure pöls
En sjrieve dan zoe get gelöls
Van sulfra – brom – nitrata –
Aqua distillata.

Of ger et wèlt of uuch verzèt,

Ze jaogen uuch altied mer nao bèd;
En of ger eetlus hōb of neet,
Ze zetten uuch seffens op dieet,
Ze lèggen ies op eur kop,
En is euren derm get verstop,
Dan is het ind van allegatie:
Ein purgatie!

(Viva den ölleger.)

NOTARIS. Geer hōb het good veur, mie leefste Trijnsje.
Aoch, help geer dan mer mien vrouw.
Wèt geer gei wondermiddlesijnsje?
Want veer doen 's nachs gein oug mie touw.

DE FAMILIE. 't Is toch ein ongelök,
't Is toch ein ongelök
't Is toch ein ongelök veur zoe flink mins.

TRIJN. Dus geer hōb vāöl leid tevaan. –
Es ze 't krijg, wat deit ze daan?

(Cadettenmarsch.)

DE FAMILIE. Ze bit en ze krit
En ze deit en ze sleit
En ze met soms wie ein geit.
Ze klets en ze krets
En ze raos en ze blaos,
Dat 't huren uuch vergeit.
Dao is met hāör gein hoes te hawwe;
Minse leef, veer hōbbe get e leid.

TRIJN. Dan is zij van de koei hand geraak
En hōlp gei lappe, pappe, smere.
Iech zal dan de kaart mer ins lègge goon.
Die zegge goon;
Wat moot gedoon;
Meh ... dat geer doot, wat moot,
Zōlt geer miech iers zwere.

(Den toos.)

DE FAMILIE. Iech zweer – iech zweer – iech zweer –
Veer zweren alle veer!
Leve eus Trijn, Trijn de begijn! *(bis.)*
Die hōllep groet en klein.
In leid en pijn
Gein beter middesijn

es die van Trijn.
Die zeet uuch oet de kaarte wie geer kwiet weurd
Eur hiel chagrijn.
Hip! hip! hip!
Hoera! (*bis*).

(*Meisje, wil je dansen met een onderofficier?*)

TRIJN. Ein – twie – drei – veer.
Kamp mer iers de kaarten aof
En lèk veer häöpkes neer.
Vijf – zes – zeven – ach.
Die weurden in ein dobbel kruus
Op taofel neergelag.

(*Lot is dood*).

Let good op, let good op,
Want noe gaon iech leze,
Wat geer moot, wat geer moot
Doen um te geneze.

(*Wals oet de "Lustige Wittwe"*.)

Ein, twie, drei.
Roete dam en roete nege bringe leech.
Dat zeet geer en die dao bij 'ne weie weeg.
Sjöppe tien is water. Harte boer en reis.
Klaveren aos e klieblaad, noe de punt nao bove wijs.

DE FAMILIE. Roete dam en roete nege bringe leech.
Dus, dan mote veer veur en lange reis op weeg.
Euver zie te zeile, gief miech altiet vreis,
En veur ein kaar vol klie doen veer gein reis.

(*Wals amoureuse*.)

NOTARIS. Dat groet water is zeker de zie?
Dao op vare, dat doon iech neet mie.
Es het nog eine beiweeg nao Hare touw waos,
Dat gónk in ein pónt op de Maos.

DE FAMILIE. Veer zien us alle veer al in e puntsje vare
Op de griesgreun bare, nao Hare, vare.
Zoe get waos nog te doen,
Zoe 's Zondags nao den ete,
In e pónt gezete

Nao Hare touw.

(Marino.)

TRIJN. Iech dink, dat dee notaris
Hei bove neet good gaar is,
Wat is dat eine wawweleer!
Wat zawweleer!
Wat knawweleer!
Wèlt in deen atlas steke,
Dee zeet uuch in wat streke,
Dat zij get klie moot ete goon,
Daomet gedoon.

(Alle deenders höbben eine baard.)

NOTARIS. Aoch, mien leefste vrouw,
Boe sjikste us nao touw?
Nao Bun of Valkenberg?
Maak het neet te erg!
Steek toch neet te wiet,
Want iech hōb neet vāöl tied;
Iech laot mien zaak neet lang allein,
Dus maak dat reiske klein.

(Mevrouw stik in den atlas en deit dee ope.)

DE FAMILIE.

(Krik, kras, sjiemlala!)

Klip.

Klip.

Klipfontein! Klipfontein! Klipfontein!

Klip.

Klip.

Klipfontein! Boe's dat Trijn?

(Limburg mijn vaderland.)

TRIJN. Boe de brónsgreun oostervijg
En het zeuthout greujt;
Boe kerniel, sefraon en ries
En de groffelsnagel bleujt;
Boe de peper weurd geplant
En de paprika,
Da's Bechuanaland,
In Zuid-Afrika.

In de breie Potschefstroum
't Krokodèlke zwōmp,

In de kokosneuteboum,
't Lielik baviäönsje klömp.
Boe de lieuw en olifant
's Nachs de lui versjrik,
Da's Bechuanaland,
Boe eur klieveld lik.

Boe de keuning van de staot
In zien humme löp;
Boe de hiere van de raod
Solo smeren op hun köp;
Boe den Hottentot zoe vlot
Sprik eus mooierstaol,
Da's Buchuanaland,
Da's geneus eur kwaol.

(Da gehn wir zu Maxim.)

NOTARIS. Dao gaon iech neet nao touw
Al met zoe'n kranke vrouw;
E mins zoe miserabel,
Is dao tou neet kapabel.
Zoe'n reis is vööl te groet,
De zieloch deit häör koed,
En 'ch wil häör nog neet misse,
Dat kozde miech mien doed.

(Gij zult het zien en ondervinden.)

TRIJN. Geer zult het zien en óndervinde
Es geer neet doot wat iech uuch zèk, wat iech uuch zèk.
Zoudt geer het anders beter vinde,
Es geer häör heij op sjouf dan lèk?

(Een Rijnreisje.)

NOTARIS. De kaart diestiech miech höbs gelag,
Späölt us parte.
De sjiks us dao mer onverwag,
Nao de Zwarte!
Het is compleet ein wereldreis,
Veur us vere.
Veur zölle, es te met us geis,
't Mer riskeere.
Daobij – daobij,
Iech haw diech gere vrij.

KOOR. Hel, doe alderleefste Trijn, Trijn, Trijn,
Laot in 't leid us neet allein, nein, nein,
Diech bis oetgeslaopen en kordaat,
Einen avvekaot
Jao, in raod en daod.
Hel, doe alderleefste Trijn, Trijn, Trijn,
Es te 't neet doogs, waos gemein, mein, mein,
Diech bis euze gansen touverlaot
In dee meujelike staot.

(Daisy Bell.)

TRIJN. Iech zeen miech al met nao die Zwarte goon.
Höllep! Höllep!
Al leep iech, aocherm, op klomp en sjoon,
Dat krijg der van miech neet gedoon.
Iech woen in mie sträötsje al daartig jaor,
Verdeen miech e sjoen stuk broed,
Wat zou iech waoge goon in gevaor?
Iech leef heij in Aberhams sjoet.
Daank uuch – Daank uuch,
Laot miech mer liever hei.
In mie kluiske
Leef iech in peis en vrei.
Iech zou ouch nog kinne trouwe,
Want dao zien ters, die miech wel wouwe,
Want iech höb cent
Veur eine vent,
Al bin iech zoe jónk neet mie.

(Trui, een naoberse, kump op.)

(Marlborough s'en va 't en guerre.)

TRUI. Zek ins Trijn, iech moot diech zegge,
Iech höb las gegad van dien zwarte kat.

TRIJN. Wat is dat!?

TRUI. Die veeg heet in de weeg van 't keent
Ach jonge miech gelag!

TRIJN. Mer ach? mer ach?

TRUI. 't Is anders nog gein vrach *(bis)*.

TRIJN. En de sjöld is diene kater,
Es te dee mer 's nachs aon ein tuike lags.

TRUI. Watse zags!

TRIJN. Dan waos ouch dat gekrols gedoon,
Wat mich de keel oet hink.

TRUI. Heer zink, heer zink.

TRIJN. Dat h'm dan de kwint mer sprink! (*bis*).

TRUI. Meh de sjaoi zalste betaole,
Dat kaveer iech tiech, doe, astant gezich!

TRIJN. Wat bin iech!?

TRUI. De bis ein sjintong, ein klappèj
E spook! ein touverheks!

TRIJN. Ein heks! Ein heks!

TRUI. Noets zaog iech zoe get gek. (*bis*).

TRIJN. 'ch Zaal diech met de bessem kääre,
Es te zoe begins,
Doe venijnig mins.

TRUI. Doeg dat ins!

TRIJN. Noe sjeer diech gaw den heren aof,
Doe zate posjenel.

TRUI. Pósjenel!? Pósjenel!?

TRIJN. De deur oet Pósjenel! (*bis*).

SAME. Pósjenel – Frikkedel!
Pósjenel – Frikkedel! (*enz.*)

(*Die Kölner Schusterjunge.*)

TRIJN. Wel, iech laot mich gaar niks zègge
Van zoe'n adder, van zoe'n adder
Wel, iech laot miech niks gezègge
Van zoe'n adder van e wief.
Frikkedel – Pósjenel!
Pas mer op, iech krijg diech wel.

DE STRAOTJONGES (*boete.*)

(De oostervijg, die póf neet mie.)

En Trijn de begijn, dee kekeleer,
Die kekelt weer, die kekelt weer.
En Trijn de begijn, dee kekeleer,
Die kekelt ziech zoe geer.
Komp, jonges, gaw, dat gief weer 'n grap!
Ze sjöp en bal met de naobersjap.
En Trijn de begijn, dee kekeleer, enz.

(Ein hoeraatsje op straot; eine stein vluig deur de roete.)

DE FAMILIE. Waatsj!!

TRIJN *(aon de deur)*.

(Rijnländer, Onder die lantere.)

Wach mer, iech krijg uuch, geer lielik kanaalje!
'ch Zet uuch betaold, wat geer dao höb gelap
Vèlt miech eine in mien kluive, heer krijgt op zien faalje;
Haolt h'm den henker, es iech eine snap!
'ch Zal uuch wel liere mien roete te spaore.
Lielike labbedies, loat miech mèt vrei.
Kump nog eine door het sträötsje, iech zal h'm vermaore,
Heet noe nog eine het hart in zien prij!

(O, Tannenbaum.)

DE FAMILIE. Da's gans gewees, Da's gans gewees ...

TRIJN. *(krietenteere)*. Dat is vandaog de veerde.
Dat is de veerde roet vandaog;
't Is of dat tuuch der duvel plaog.
Iech blijf hei neet
Veur mie verdreet.
Es iech mer ins klipseerde?!

DE FAMILIE. Gaank met us zeuke nao de klie,
Dan höbs te ouch gein malestie mie.
Dan doeg veur good
Dien deur op sloot,
Pak diene näösdoek, kaart en hood.

TRIJN.

(De meitskes van de wal.)

Alloh, dan gaon iech mèt, dan hōb iech get verzèt.
Wat zou iech miech verknijze! Wee stelt miech hei de wèt?
Iech laot mien klante wete, iech zèt 't in de gazèt,
'ch Bin neet te consulteere en Trijn die heet belèt.
Noe gaon iech met uuch voiageere,
Iech zèk mien sjoen naobers adie.
Veer zōllen h'm same mer smere
En trèkke dr'op oet veur de klie.

DE FAMILIE.

Met euzen eskulaap, goon veer noe nao de Kaap,
Veer kriegen avonture en dat is zjus den aap.
Mestreeg de weurs verlaote, de weurs us ouch al kwiet,
Wie rechters en soldaten van oetten awwen tiet.

TRIJN, NOTARIS, LEONAAR, AMALIA.

En vooruit en vooruit en vooruit Mina,
Noe gone veer nao Afrika!
Vooruit, vooruit, vooruit Mina,
Veer goon nao Afrika!
Veer goon met Trijn,
Noe allemaol nao Klipfontein!
En vooruit, enz.

(Allemaol aof, onder wanhopige gebare van mevrouw Kriekelaank.)

Twiede Ak

*E dörrep van Hottentotte, in de naobersjap van Klipfontein.
Aon beiskante van de scène zit e rijke muzikante op tamtams,
rommelspotte, kneuk enz. te muziseere; heij en dao lik ene peerds- of
kooikop op de grond, um es stool te dene.*

(Rommelspotleedsje)

DE MUZIKANTE. Heij in Bechuanaland,
Speule veer es muzikant;
Veer speule rommelspotte,
Want veer zien Hottentotte.
Veer bloze fluit en sloon tamtam
En wèrreke veur eus boteram
In 't Park of op Slavante.
Veer höbbe neet veul klante,
Ouch te vääol neet van de stad;
Foj! wat lammen trèk is dat.
Ze goon nao groete zaole
En hure liever Waole;
Die höbben altied mie succes
En ouch de franks nog in hun tes.
Ze laoten us mer sjrómpe;
Op 't leste in de kómpe.
Den opera is ouch al vort;
Die luikes kaomen vääol te kort.
Ze kóste neet mie leve,
Get lolligs neet mie geve.
Noe geve veer h'm mer katoen
En piepe, sjrómpe mèt fatsoen;
Veer kane toch niks anders doen.

(In eine lange spierelinge komme de Hottentotsje député's nao de vergadering).

(Spierelinge.)

DE DEPUTE'S. Veer komme nao de zitting van
de Hottentotsje staote,
Um euver land en stad en dörp
en weeg en steeg te praote.
In de staot
Is alles kammeraot.
En es de zitting is gedoon, dan
gone veer dineere.
Dan zien veer van het praote druug
en goon eus keelgat smere.

Veur de Staot
Es gooie kammeraot.

KHATCHIMBOE.

(De pastoer zien geit).

Iech bin de keuning van het land – van het land – van het land.
En dee us steurt, maak ich van kant en braoi h'm naoderhand,
Sjiem! la la! Boem! la la! en braoi h'm naoderhand
la la! *(bis)*.

En iech es keuning Khatchimboe, Khatchimboe, Khatchimboe,
Iech open heij de zitting noe met eine retsjepoe!
Sjiem! la la! Boem! la la! met eine retsjepoe.
la la!
Sjiem! la la! Boem! met eine *retsjepoe!!*

(Ze zette ziech allemaol).

APOEH!!!

(Als het buiten regent.)

Zien veer bijein?
't Geit achter ein.
'ch Begin mer met punt *ein!*
De ingekomme stökke, lèk die mer op zij.
Dat is wie geweente toch mer zokkerij,
Meistens veur subsidie
Of um traktemint.
't Geit nao de commissies, es me gei bezwoer dr'in vindt.

Twie aon de beurt –
Drei aon de beurt –
En veer weurd good gekäörd.
Vijf, dat is dat tremke in de kolestreek,
Zes, dat is dat brökske veur de keutelbeek.
't Eind geit ter revisie; 't ander heet gein haos.
Iech open de debatte euver kwesties van de Maos.
Wee wèlt het woord?
Wee wèlt het woord?
Dat is get wat lang doort!

(Dee get wil hōbbe, dee moot mer komme).

'NEN DEPUTE. Um te beginne wouw iech ins vraoge
Of veer in eus maos haos get water kraoge,
Met sluize veur 't verval

Ein have aon de wal,
En heij de visitatie van de sjeep vääral.

KHATCHIMBOE. Sjat aon de sjatkis mer kahotte,
En 't kump terech, geer Hottentotte!

'NEN DEPUTE. Iech wouw goon vèsse al met mien nètte,
Meh die van de Congo slote de fermètte.
Iech doog al good mien bès;
Meh in de plaots van vès,
Vong iech daartien kukes oet ein hinnenès.

KHATCHIMBOE. Wat geer dao zèk, dat is zeker sterk.
Iech wouw met mien greuntes lès door de erk,
De pont braok middedoor,
Dao dreef miech miene poor
Tot aon het Krèjedörp, aon de brök van 't spoor

'NEN DEPUTE. Is het neet sjandaolig, dat in eus vaarte
's Zomers de kafferkes komme kaarte.
Met e jónk of veer zette zij zich neer
En legge e pandoerke, bij e pötsje beer.

KHATCHIMBOE. Dao kump ein geul veur sjeep en vlotte,
Es us de Congo's neet bedotte.

'NEN DEPUTE, DEE HOLLANDS SPRIK.

Die zich wil baje, zal zich begaje.
De bojem van het water lig vol kamaje.
Als hij zwemme gaat,
Schruivelt hij zijn graat
Helemaal vol snaien op een kizelplaat.

KHATCHIMBOE. Laot mèt eur Hollands tog neet spotte,
Sprek mer de taol van de Hottentotte.

EINE BOERENDEPUTE. Waat ig wel zegge, kaan ich nèt sjwiege
Kane veer bie os neet ein wiesvrouw kriege?
Lank ós get subsiet
Dan hóbbe veer subiet
Zoo'n gedippelmeerde van de nujen tied.

KHATCHIMBOE. Veer zörge veur eur klein marmotte,
Dat weurde later gooi piejotte.

'NEN ANDERE BOERENDEPUTE.

Bie ós in 't veljd sund d'iepe gesjote.

Zie doon veul schaaï aan ós sókkerkrote.
Huijt die dinger aaf,
Kap ze in de graaf.
De iepekèversj vrète ós de oeren aaf.

KHATCHIMBOE. Plant langs eur weeg dan weije-knotte,
Of anders dobbel bergemotte.

'NEN DEPUTE. In euze grónd zitte hiel veul kole.
Zou me ziech neet spooie um die dr'oet te hole?
Veer verdeende sjoen
Minnige miljoen.
Zeet ins, wat e veurdeil dat de Staot zou doen.

KHATCHIMBOE. Geer maak uug voel aon gruus en klotte.
Baort liever Sibber-, Kunder-, Geuller-, Fluwele-, Blauwe-, Cata-
combe-, Romeinse-, "Oude beroemde"-, "Beroemde oude" en ander
mellegergrotte!

(Frère Jacques).

DE DEPUTE'S. Iech wèl sjprèke, iech wil sjprèke,
En iech ouch – en iech ouch
Euver sjtraot en wege (*bis*).
Wat nèt douch. – Wat nèt douch.

KHATCHIMBOE.

(Sleit met ziene knots op de grónd): Stilte!

(De vodderaper).

Miech tunks, veer mooste mer de zitting slete,
Die zoemetein 'ne Poolse landdaag weurd.
Gef noe eur aondag weijer aon het ete.
Aon den agenda weurd neet mie gereurd.
Veer mote neet door al die landsbelange
Vergete ach te geven op de klok.
Noe moot de boek het land vervange;
Vraogt de menu ins aon de kok.

(Sinterklaos, good heilige maan).

DE DEPUTE'S. Meister Wawie, propele maan,
Wat veur 'n bufkes gief het daan?
Kafferkes gebrooie?
Zoeloekes gezooie?
Bring us watste höbs gekook,
Geine kale sjinkeknook.

(*De bamboucheur. Klacht van een jonkman.*)

Wawie. Menhier de keuning, iech bin gans disperaot.
Iech bin veur 't ongeluk gebohohore.
Iech weet noe geine raod,
Mien ier die lik op straot.
Iech kaan uuch niks serveere
En geer valt haos van de graot.

(*Geen genoeg zonder vrouwen.*)

'ch Had ein fijn bouillon getrokke
Van 'ne vette baviaon;
Meh, geer bleef miech zoe lang zokke,
Dat dao kwaam e smeeksken aon.
'ch Had gebakke slang in mote,
Met heur eige saaf begote,
En gebrooie zebra-nere;
Die kaan 'ch noe op de kachel smere.

'ch Had ouch buffelskermenaote,
Binne zomig, boete krap.
'ch Had es vèske zonder graote,
Uuch ein krokodil gesjrap.
Die had geer tot op heur knoke
Door 'ne piepesteel gezoke.
Meh geer hób zoe lang getuijeld
Tot het eten is verzuijeld.

DE HOTTENTOTTE (*versjrik*).

(*Aoch, Zjefke is getrouwd.*)

Aoch, dat is ei sjandaol,
Dat is ein meserie, dat is ein mes-e-e-rie!!
Aoch, dat is ei sjandaol,
Dao zitte veer gesjore met eus aovendmaol.
Wat goon veer noe beginne?
Den hónd zit in de pot.
De moos get dr'op verzinne,
Veer make diech kapot,
Es tiech in vief minute
Gein ete höbs gesjaf;
De rols in de besjute
En weurs gekook veur straf.
Aoch, dat is e sjandaol, dat is ein meserie,
Dat is ein mese-e-e-rie!!
Aoch, dat is e sjandaol,

Gank noe mer get zeuke veur us allemaol!

(Ik heb een vogeltje gevangen).

EINE KAFFER.

Iech höb Maastrechteneers gevange en die stole nondepie,
De keuning ziene klie. *(bis)*
Iech höb Mastrechteneers gevange en die aote wie het vie,
De keuning ziene klie.

*(Hottentotte duie de notaris en zien vrouw aon gaffele veroet;
dao achter kump Amalia, die trek, en Leonaar, dee duit aon ein
kroukaar met proviand. Trijn met e paar sjinke ónder den erm
slut de stoet).*

(Veer drage drei kleure).

DE HOTTENTOTTE.

Dao kump eus traktatie, dao kump eus bankèt.
Die bringe ein kroukaar provisie ziech met.
Noe zien veer gered.
Die vangs vèlt us met.
Doe stom sujet – noe opgelèt,
Dao kump get fijns in het vèt.

(Le maché de Richmond. (Martha).

KHATCHIMBOE. En wee zeet geer? En wie hèt geer?
Van boe komp geer en wat moot geer?
En wat doot geer zonder vraoge
Uuch te waoge in de klie?

DE FAMILIE. Iech bin de notaris van Kriekelaank.
En iech bin het zäöntsje van Kriekelaank.
En iech bin de dochter van Kriekelaank.
En dat is mevrouw dao van Kriekelaank.
Veer zien de familie van Kriekelaank
Veer waore gelukkig, eus mooier woord kraank.
Veer reisde met Trijn de begijn heij nao touw
En plögde e bleedsje tot baat van mevrouw.

(Veer zien de jonges van de blozerij).

TRIJN. Iech bin e meitske oet de burgerij,
Dat heet nog hart al in zien prij,

Um te goon plökke in dien wei.
En es iech wil, dan kump us blozerij,
Die pak dien ganse negerij
En diech de bij.

(Zeve gulde).

KHATCHIMBOE. Aoh, dat is vas de kommandant.
Dat is de maagd, dat is de maagd van Nederland.
Dan is gooi aprentie
Van vredesconferentie.
Laot miech ins allein met dee kapitein.

(De Hottentotte vertrèkke mèt te kroukaar; de familie raak op den agtergrónd).

(Heimlich still und leise etc.)

KHATCHIMBOE. Wat ein flinke tes is toch dat weze!
Ouge wie kristal, wie diamant.
Leefde steit op heur geziech te leze.
Da's e vruike naovenant.
Wie 'n beer op zokke kump de leefde;
Sloepert wie 'nen deef in middernach.
Wis iech noe mer wie 'ch dat euverbreefde,
Heur met good fatsoen dat zach.

(O, solo mio).

Iech staon verlege;
Meh noe neet gezwege.
Heur proememundsje lach
Miech sjalks tege.
Noe moot iech spreke,
Of mien hart zal breke.
Aoch, huur geduldig aon
Wat iech moot smeke.
Me leefste Trijntsje,
M'n hart dat beef.
Doe sjoen begijntsje
Iech höb diech leef.
Iech smeek diech op mien kneje:
Doe, hartedeef,
Höbs tiech miech leef?
Wèl miech neet plaoge,
Laot miech neet lang vraoge,
Aoch, Trijn de wèts het neet,
Wie 't miech kaan knaoge!
'ch Verleer mien zinne.

Wat moot iech beginne,
Es iech dien leefde neet
Veur miech kaan winne?
Me leefste Trijntsje, enz.

(Toen ik nog jong was van jaren).

TRIJN. Zwijg miech vaan met uuch te trouwe.
Nog wel met 'nen Afrikaon.
En dan nog met zoe'ne sjouwe,
't Is zjus eine baviaon.
'ch Dach menier, dat geer miech kölde.
Trouwe? 'ch wis wat 'ch liever deech.
Veur gein honderddoezend gulde
Trok iech met diech nao Mastreeg!

(Ne parle pas, Rose, je t'en supplie).

KHATCHIMBOE.

Aoch, spreek zoe neet, wat iech diech maag verzeuke,
Want dink, iech bin heij meister in mie riek;
En weur iech koed, dan höllep heij gei beuke,
En miene stam zal knaoge aon die liek.
Mer, iech wil diech nog vief minute geve.
Bedink diech good en weet good watste deis.
Es tiech miech neet het jaowoord daan zuls geve,
Ich zweer datstiech met hun de pan in geis. *(aof).*

(Caroline).

DE FAMILIE. Dao zitte veer noe sjoen.
Wee had dat oets gedach.
Noe weurde veer mesjien
Wie verrekes geslach.
Aoch, num dee boeba mer,
Want achteraoef besjouwd,
Dao zien ters in Mestreech
Al lieleker getrouwd.
Iech zou h'm toch mer numme,
Heer is nog neet zoe koed.
Aoch, leef Triene, aoch leef Triene,
Help us toch oet de noet.
Aoch, leef Triene, aoch leef Triene
Anders kos het us de doet!

(Kom maar boven).

TRIJN. Zoe 'ne sjouwe neger,
Of de sjouweveger
Bij der duvel heet de plaat gepóts.
Wange wie de fomme,
Han, wie tartepomme
En ein neus wie 'n doorgeruigde móts.
Es geer miech gans de wereld gaof,
Wouw iech neet veur straof
Dee geplugde raof.
Al woord dee keuning miene slaof,
Zoe viezig moerevel, dat gief voel aof.

(Miserère – Trouvère).

AMALIA. Mote veer noe goon sterreve ...
Geiste us te boel bederreve ...
Aoch, wie gezwind
Vind eine mins tog zien ind.
Leonaar,
Bonsoir,
'ch Gaon nao den abattoir!

LEONAAR. Wat steit us dao te wachte,
En ze us daan goon slachte!
Iers um de beurt
Gedöld en gevæld en gekäörd!
En 't ergste noch,
Aon zestig cent verkoch!

TRIJN. Nein! dat wil iech neet en dat zal noets neet gebäöre.
Foi! iech laot miech vas van eine viedokter kääre.
Liever getrouwd,
Es miech dat ouch al rouwt,
Veul liever vrouw, es nao het slachhoes touw.

(Faust. Salut o mon dernier matin!).

KHATCHIMBOE. Salut! 'ch kom hure eur bescheid;
Wie of het met de broelof steit.

(Wat is die leefde wonder in haar werken).

TRIJN. Wat is die liefde wonder in haar werreke.
Veural al bij dat vrouwelijk geslach.
Dat zalstieg gaw al aon mien antwoord merreke;
Iech moot diech zegge, dat iech miech höb bedach.
Iech zal diech daan het jawoord mote geve,
Iech trouw diech jóng, meh help us iers weeg
Nao Mastreeg – nao Mastreeg.

('t Is van Karel)

KHATCHIMBOE. Wel, mie wijfke weurs diech gere,
En dat maak miech zjenereus.
Maag iech diech dee rink offreere?
Hang diech dee mer aon dien neus.
Neet aon den oere hink zoe'n dink
Wie me in Mastreech die dinger hink,
Me aon de neus pareert dee rink.

(Heer hink Trijn de engemintsrink aon häör neus).

Trijn, doe sjoenste van de sjoene,
Wijl iech heij de keuning bin,
Zal iech diech mèt pluime kroene,
Es Hottentotsje keuningin.
Da's gei model Pariezer hood
“A la comme ça”, van zeve voet,
Met vief en veertig el versjoot.

(Heer zèt heur ein kroen van pluime op).

(Dao zaot 'ne moer al op zie peerdje).

DE FAMILIE. Trijn de bis haos um te stele!
Had me daovan e portret.
Meh de moos tiech neet verbele,
Tot dat is e Kaaps toilet.
Vraag diech aon deen Hottentot
'n Zwarte vloere jupe-culot,
Smeer diech in met kachelpolitoer,
Triene, Triene, de bis nog geine moer.

(Madame Angot).

KHATCHIMBOE. Allemaol heij! Komp allemaol heij!
Want eure keuning is löstig en blij.
Hawt eure snater ein ougenblik stèl
En huurt wat iech proklameere wèl.

(Alle Hottentotte komme op).

(Het schoenste meitske van Mastreech).

Jónges, geer moot liere kinne
E sjoen jónk meitske, hups en ouch fien,

Dat miech gere zou beminne
En ouch wel gere bemind wou zien.
Wat zou iech ze neume, geer kint heur al good,
Het is ein pul, wie melk en blood.
Ze is bekint, parbleu, zoe wiet;
Ze lach altied – ze lach altied.

Jónges, es geer wilt goon vrije,
Nump aon dat vruike eur model.
Zij is klook van leis en leie,
Donker van haor en blank van vel.
Heur hendsjes zien poezel; heur veutsjes zoe net
Dat me ziech op zien kneeje zèt.
Ze heet aoge wie kralle en tan wie kriet,
Ze lach altied – ze lach altied.

Jao, zij betouvert gans mien zinne,
Want z'is het aordigste keend op deez' eerd.
Iech maak heur tot mien keuninginne;
Dat is einen driedobbele weerd.
Het is zoe'n sjikke, zoe'n kwikke juffrouw,
Dat eerder wel dr'in biete zouw.
Bij Zwarte of Blanke, dao vind geer neet ein,
Die is zoe fiks es Trijn, de begijn.

(Brabançonne.)

KOOR VAN HOTTENTOTTE.

Wat groet gelök geit us allemaol gebeure.
Noe Khatchimboe ein vrouw krijg oet Mastreech.
Het zal eus zwarte geziechter gans verkläöre,
Es Klipfontein straolt in het Stareleeg.
Of zij ziech later in de haore vlege,
Wee of de brook dreug van hun allebeij,
Dao is veur us noe minder aon gelege;
Veer viere broelof in eus negerij.
Lang leve Khatchimboe en Trijn! *(Bis)*.

(Ter iere van het geangageerd paar weurd ein kokepan met Bengaals vuur aongestoke. Het negerorkes heet ziech, op den achtergrond, weer op zien hoeke gezat en begint met verveerlik geweld eine negerdans te speule, dee door de Hottentotte en de hoofpersone weurd oetgeveurd, behalve door mevrouw, die neet met Wawie danse wilt).

Derde Ak

E sjeep in de Noordzie, tamelijk ontredderd. De matroze zitte op de reling te vèsse en hole allerlei soorte ziemonsters op, wie abele, juudsjes, kwakbolle, spekbökkeme, stokvès en ander gediertes. Aon de groete mas zit Khatchimboe in zien erm te kloppe van de kaw.

(Piet Hein).

KOOR VAN MATROZE. Al zeve weke lank drieve veer op zie
En wete neet, boe veer blieve.
Veer zien heij gei land of gein eilandsje mie,
Eus sjeep blijf mer altiet drieve.
Het sjeep, – het sjeep, –
Dao zit 'm zjus de kneep.
't Zeil dat is vol mot,
En het roor, dat is verrot,
De ganse klommel is kepot *(bis)*.

Al wat us nog bleef van de sjeepsproviand
Is get beer um den doors te lesse.
Um den honger te stèlle moot eedere klant
Zie eige poorsie vèsse.
Wat plaog – dee maog, –
't Is vasten alle daog.
Veer hōbbe gei kabauw
En zien zoe drommels flauw
Van al dee bot en kabeljauw *(bis)*.

(Die Lorelei).

KHATCHIMBOE. Iech hōb get en kaan het neet raoje,
Iech weet neet, boe aon tot iech lij,
Iech bubbel en kaw sjoeveraoje,
Die loupe miech euver mien prij.
Mien zwōmbrook is naat van de nievel,
De beis snijdt door merg en bein.
De roevros hink in miene knievel,
Iech krimp van meserie inein.

TRIJN. Dat is zoe gezag, zoe gezwege,
De bis op dat punt nog e keend.
Veer kinne bij us dao mie tege
Meh diech bis de kaw neet geweend.
Diech brans altiet wie eine zwegel,

Meh bubbele is gaar gein kwaol,
Dat doen in eus land in de regel
De oosgengers haos allemaol!

(Zie, daar komen onze broederkens aan).

MATROZE. Kiek, wat komme dao veur króddelen aon?
Keelkes höbbe ze met kattevel dr'aon,
En dao komme ze aongedreve.
Zuug, ze blinke van de smeer en den traon,
Stinke doen ze wie e vaat labberdaon,
En het zient ers zoe'n zes of zeve.
En veer ziene ins benuid
Wat of die viziet beduidt;
Want dao krup den hiele kluit
Wie de kevers op de sjuit
Dag hier, olieköp.
Es geer zeet oetgedröp,
Vertel us dan ins wat geer, kroekestöp,
Bij us verloren hób?

(Turnmarsch).

KOOR VAN LAPLENDERS. Veer höbben e vliegmasjien gezeen,
Dat sjoot door de wolleke.
Veer meinden ierst, daowèjt ein weeg
Mèt e paar sjolleke.
Meh wie veer beter keke,
Repe veer: verdrèjd nog touw!
Dao vluig 'ne meelder mèt zien kouw.
Op ins dao kwaom het aongesnord.
In ein, twie, drei, waos het weer vort,
Toen kraoge veer benul de vaan:
't Waos einen a – e – i – o – plan!

Veer zien eus bote ingesjote,
Höbben us good gespooid.
Um dat masjien kort bij te zien,
Zien veer tot heij geroid.
Bij stórremweer, zoe dachte veer,
Liet zeker dee vlegeneer
Ziech op die sjuit dao achter neer.
Veer meinden ierts, dao mèjt ein weeg
Meh zienen drèj naam heer te kort;
Heer vloog op ins ein hiel ind vort.
Meh, ie het ei kerteerke doort,
Is heer met pak en zak aon boord.

(En jónges van Mastreeg).

DE NOTARIS. Iech zeen haos niks es haor;
Dus maak miech toch ins klaar:
Wat zeet geer veur strabenders?
Es iech miech neet verdaol,
Dan zeet geer allemaol
Ein ganse kattesjaol Laplanders.

(De baom van Malchair).

KNUD. In Lapland, op ein eiland,
Bin iech de potentoot.
Dao veurt aon miene leiband
Het sjeepke van de staot.
Dao hōb iech ei gans parlemint
Van um de honderd lui.
Den eine krijg ein elle lint,
Of wel ein bōssel hui.
Den eine lach dan tege mieg.
Den and're trèk e zoer geziech,
Meh de baas van het speul bin iech!

Veer make gooie bonie
En hōbbe groet debiet
In stokvès en landonie
En knorhaon, steur en griet,
De sprōtsjes bij dozijne,
“De dertien voor drie cent!”
Zuut me bij us verdwijne
En eeder is kontent.
Ouch ziepu, krabben en makreel,
Alekreke, iel en kreef,
Weurde vāöl in mie land gereef.

(Hei! 't was in de Mei).

KNUD. Geer zeet aon us ouch onbekind.

KOOR. Aon us ouch onbekind.

KNUD. En onbekind maak onbemind.

TRIJN. Es dee mer neet begint!

KNUD. Wilt daorum us verklaore dan:
Wee zeet geer? Boe komp geer vandan?
Mèt wee hōb iech de ier, menhier?

Mèt wee hōb iech de ier?

DE FAMILIE. Iech bin de notaris van Kriekelaank,
En iech, enz.
Veer zien de familie Kriekelaank.
Veer waore gelukkig, meh eus mooier woord kraank.
Veer trokke met Triene dr'op oet veur ein kuur
En zeile mer raak noe op “bon avontuur”!

(O! Suzanne).

KNUD. Iech zaog nog van ze leve neet
Zoe vruike in mie riek.
Dao is in Lapland, dat iech weet,
Neet ein aon diech geliek.
O! Katrina! Aoch num miech toch tot vent,
De krijgs van miech met Stint Katrijn
'ne Wallevès present.

Es veer ins same trouwde zèk?
Dat waos get, sapristie!
Zoe'n vrouw boemèt iech ier in lèk
In 't riek van ies en snie.
O! Katrina, iech vin diech toch zoe sjoen!
Iech sop diech in de levertraon
En zèt diech op de troen.

(Hij zet zijn hoed op zij).

KHATCHIMBOE (*tege Trijn*). Trijn zèt miech neet op zij,
Doe verdulde prij!
Diech lies veur gek miech stoon,
Want dien leefde is gedoon,
En de wouws noets get van miech wete.
De waos ein echte helleveeg.
De waos de jaowoord gaw vergete
En kaoms mèt good fatsoen eweeg.
Meh dat belaoef iech diech:
Huurste nao dee krèj,
Heer krijg op zie gezieg
En diech ein gooi patèj!

(Des Mädchens Klage).

MATROZE. Dao is gein hand vol,
Meh wel e land vol.
Wat e spektakel
Veur zoe mirakel.
In Bechuanaland

Of aon de Noorpoolkant,
Zien vas de dames
Neet abundant.

(Dollarprinses. Wir tanzen ringelreih'n).

TRIJN. Zouste diech noe neet verriete?
Is dat noe neet ei sjandaol?
Is zoe get neet veur te kriete,
Mèt dee kazel allemaol?
Iech kaan miech haos neet verreure;
Seffens heet miech eine beet,
Dee miech kump mien rus versteure
Mer zie bitter hartsverdeet.
Kókkerel! wat meinste wel?
De bis toch neet bezete?
Sjeer diech weer trök nao dien meer,
Iech wil niks van diech wete.
Iech höb deen Hottentotse leefste al aon mie bein,
Noe kump dee Laplander ouch nog de bij achtrein,
Noets zaog iech groeter koppel doerakke bijeen.
Aoch! braoke zij boek, hals en nek tog ein veur ein!

(Alle deenders höbben eine baard).

KNUD en KHATCHIMBOE. Eine van us twiejen is te vää. *(bis)*

TRIJN. 'ch Kaan uuch missen allebei;
Maak mer neet zoe'n ruizing heij!

KNUD en KHATCHIMBOE. Eine van us twiejen is te vää. *(bis)*
Dao weurd neet weijer um gekijf,
Tot eine van us blijf!

(Hop la! fideldie, hop, sa, sa!)

MATROZE. Kakele, ratele, snatere, sjatere, allebei even astrant;
Sjelle, sjokeere en zwetse en kletse, dat geit hun zoe glad van der hand.
Ensele, stechele, vreigele, funkele, sjriewe van doodloon en moord.
Het is wie me zeet: voule vès en vool boter, en: soort zeuk soort!
Houw op mer jónges, zjoneert uuch neet;
Pak geer uuch mer ins good beet.
Doot zjus wie 't boete met kërremes geit
En houwt, dat huren en zien uuch vergeit.
Houw op mer jónges en gef uuch klop.
Mik altiet good op de kop,
zoedat geine moot hinke, dee "heiwersch" moot goon,

En het is gedoon.

(Khatchimboe weurd getroffe en vilt).

(Leef de gekke Jaokop nog.)

KOOR. Leef dee gekken Hottentot, Hottentot, Hottentot,
Leef dee gekken Hottentot, of is heer kepot?
Jao, dee gek dee leef nog. *(bis)*
Leef dee gekken Hottentot, enz. Jao!

(Heer weurd rech op gezat en sleit dan Knud het underste bove).

Leef dee gekke Laplander enz. – nog?
Jao dee gek dee leef nog. *(bis)*
Leef dee gekke Laplander, enz.

(Allebei zitten op de grond. Trijn de tössen in)

(Wat is het leven).

KNUD en KHATCHIMBOE. Wat höbbe veer us zwens gegeve;
De eine sloog den andre gans kedöl.
Eus doed steit op deez' oor besjreve;
Veer zien achtrein totaal zónder benöl.
Veer zulle mer neet langer dr'euver zege;
Het is gedoon. Veer blooie wie e rind.
Veer blieve diech tot in den doed genege;
Adjuskes, Trijn, eus leve löp ten eind.

TRIJN *(met monika)*. En wat is het leven? een stap naar 't graf.
Wat heden bloeit, valt morgen af.

SAME. En wat is het leve, enz. *(bis)*.

(Knud en Khatchimboe vallen um).

(Treurmarsch van tromgeroffel).

DE FAMILIE EN MATROZE. Doed – doed – de doed.
Doed – doededoededoed.
Zien ze degelik doed?
Geef hun nog ins eine stoet.
Ze zien zoe zwoer wie loed.
Trek hun ins aon eine poet.
Zoe zjaloes en koed,
Zien z'op ins noe oet de noed.
Doed – doededoededoed.

(Nooit wordt Laura uwe bruid).

TRIJN. Aoch, iech zou zoe gere kriete,
Meh iech höb gein traone mie,
Miech toch höbbe ze te wiete,
Dat ze doet zien alle twie.
Van mien leefde leet iech hun niks blieke
En ze lepe ziech eeder ein blauw;
En noe zit iech dao te keke,
Wie 'n dobbel wedevrouw.
'ch Zal in Gaodsnaom het bèste mer hope,
Dat iech met einen derde nog trouw:
Meh vandaog moot iech nog rope:
 Noets – noets – noets!
Geit Triene veur uuch oet de rouw!

(Dao kaan de keuning niks aon doen).

MATROZE. Dao kaan de keuning niks aon doen
Ze zien de geert aof met fatsoen.
De ganse zaak is doedgewoen.
Deen eine keuning met die kroen,
Deen andre ouch, met hoegen toen,
Dao zulle veer diech met plezeer wel van ontdoen.
Trijn sjei mer oet, 't is genóg sjagrijn.
Pak noe die twie mer bij kop en bein
Dao höllep toch gei kriete mie;
Ze zien den hook um alle twie
En in e wupke, lik dat trupke in de zie.

(Vaarwel, Marie, ik moet je gaan verlaten).

TRIJN. Vaarwel, adie, veer goon us noe verlaote,
Veer sjeije toch nog es gooi kammeraote.
Wel is hun deed veur miech a bitsje vrie,
Iech höb op ins gei koppel leefstes mie.
Mie leve laank höb iech 't op mie gewete.
Door gerrenäötsjes zien ze opgevrete.
Wat miech betruf, dat is nog neet zoe kruus,
Mer, veur de kösters is het ei verluus.

(Marche funèbre, Chopin).

MATROZE. Noe neet langer op Trijn heur gesjater gelèt,
 In het water demèt,
 Of 't weurd flater demèt.
Veur hun leste verzèt, doen de klaters ouch mèt

En de rom – plomplomplom
Van de róffelrom.
Es bij 'n deftige begraffenis
Ouch ein harmonie te sjaffen is,
Huart me die met veul geveule
Deen doejemarsj van Chopin zaoliger speule.
Meh de lui verstoon dat leedsje zoe:
“Zoo gaat Jantje naar de bliksem toe”,
En dat speule ze oet ten treure,
Um uuch te reure.
Ze blieve zeure,
Tot al die lieklui met hoeg zijje,
Die in koutse d'rachter rije,
mote,

(Marche des soldats, Faust).

Lache zoe heimelik in hun voes
Dinke: “aoch waore veer mer weer toes;
“t Weurd veur e bitterke zjus den tiet,
“En zien veer hum kwiet,
“Dan gaw de viziet,
Want me krijg appetiet”.
Meh, met plechtige pas, geit de stoet door de straote,
Wat bij 'n deftige klas gei klei bitteke doort.
En zoe komme z'al vas tot boete de poort.
Dao weurd het ies gebroke,
E segeerke opgestoke,
't Lèste nuits zoe get besproke,
De vernies is dan devaan
't Is gedoon met lang geziechter,
Want me veult ziech dao veul liechter;
Me huurt de gesjiechter
Van den doeie maan.
Aocherm, aocherm, ze hadde get e leid demèt!
Aocherm, aocherm, 't waos in en oet het bèd.
Aocherm, aocherm, z'n testemint vèlt nog al mèt?
Aocherm, aocherm, heer stond in de gezèt.
Het waos geinen os,
Meh wel eine vos.
Wee krijg ziene pos ...?
En daan brik het los!
Van Jonas in de walleves zaot van ein -
twie, - drei.

(De doeje weurde euver boord gegoeid).

(Komt ein vogel geflogen).

NOTARIS. Zuug wat kump dao gevloge,
Wie 'ne vogel zoe vlök?
't Kump op us touw getoge,
Wie ein vink nao heur krök.
't Zal dee vleger zien
Op ze vlegmasjien,
Dee zoe onverveerd
Door de wind ziech weert.
Laote veer hum ins rope,
Anders vluig heer us langs.
Doot eur gabies good ope,
Veur ein plechtige ontvangs.

(Nao Meerse).

MATROZE. Dao kump 'r – dao kump 'r!
Gaw, jónges gaot op zij
En plaots uuch op ein rij.
Heer leve! – Heer leve!
Laot klinken eure zank
Heer leve, leve lank!!

(Les cloches de Corneville).

DE VLEGER (*daolt op 't sjeep*). Iech bin de wereld róndevloge,
Want het gevaor dat trék miech aon.
'ch Bin euver land en zie getoge
Wie 'n zwalber of 'ne kroenekraon.
Onder het vlege
Kos iech h'm vege;
Iech bin gestege,
Bij wind en weer.
Wat laog gelege
Aon zon en rege?
Iech moos bewege;
Niks heel miech neer.
Wie de kemete.
Die 's nags versjete,
Langs de planete,
Vond iech de weeg.
Zoe hoeg gezete
Kós iech genete,
Mie leid vergete
In 't riek van het leech.
Tösse de stare
Höb iech gevare
Onder de steinbok, de lieuw en de beer;

Van Sagitarius
Tot bij Aquarius,
en Capricornus, dee zaog iech zoe geer.
Ariës-Leo,
Gemini-Virgo,
Taurus en Libra, dee ganse kattedak,
Wie m'in zoe vere
Kaan bestudeere
Op 't twiede blaad van den allemenak.

(*De kokepan*).

DE NOTARIS. Het geit toch alleweil te wiet,
Wee vloog noe in den awwen tiet?
Me heel ziech korter bij de grónd,
Wijl niemes in dat vlege zie behage vónd.
En minnig burgermaan dee heet genóg gevloek,
Wie heer op ins de log in vloog aon Abramsloek.
Tra! la! la! la! (*bis*).

En gónk me vreuger oet de stad,
Aoch Joezes, wat e leid waos dat!
Want ie de sjuit nao Luik diech brach,
Woord haaf Mastreech iers gooien daag gezag.
Het is noe groete mode, dat me e lochsjeep nump
En bij de luikes oet de loch gevalle kump.

En greunvrouw oppe merret zaot,
Of leep met greuntes “achter straot”
En reep hel op, gestiedig door,
Kropslao! andievie! kulerabe! sjoene poor!
Dat deit ze noer neet mie, dat zult geer anders zien,
In kort vluig eeder moosvrouw op heur vlegmasjien.

En vreuger in Mastreeg en Wiek,
Veer waore mer veer deenders riek,
En eeder met 'ne fiks de bij;
Die zaote bij hun dröpkes in ein slijterij.
Noe vlege vieftig lede van het kruusverbónd
Op fietsen of op zokke door de straote rónnd.

Wie vreuger 't Hoeggerieg heij zaot,
Dat waos de fleur veur den avvekaot.
De lui die procedeerde toen,
't Waos zoe gerefelik dat toes te doen.
Meh noe me ore spore moot al met gevaor,
Noe vlege d'avvekaote onderein ziech in het haor.

Mastreeg heet tot zie groet gelök,

Op ins weer get soldaote trök.
't Zien vieftig maan en zestig peerd
En veer kanonne; 't is de meujte weerd.
De stad, die dag “verduld veer hōbbe oug zoen'n dink”.
En zat het op het teurentsje van paoter Vink.

Me is mèt alles eve veers,
Wee zit nog met ein reutekeers?
Wee zet ziech nog ein slaopmuts op?
Me brik met vlegen alleweil ziech ziene kop.
't Geit allemaol van daog met stoum en elletrik,
Meh dreikwaart van de lui zien ouch van Lot getik.

MEVROUW (*Maak plotseling groet kabaal tege de vleger:*
Uh! Uh! Uh!)

(*De dollarprinses*).

DE VLEGER. Jummig, dat vèlt miech tege,
Wie of het meug'lik is!
'ch Val van den dröp in de rege,
Es iech miech neet vergis.
Ie iech begós te vlege,
Waor ich in Luik dentis.
'ch Hōb e gebeet toen gekrege,
Wat die mevrouw nog mis.

'ch Moos heur dat repareere,
Meh, zaog heur neet mie trök.
'ch Dach: wel de kaans ins probeere;
Mesjien brink dat dink gelök.
Van toen aof op al mien vlöchte,
Droog iech dat rijke tan;
Die hóngge ziech oet te löchte
En deenden es talisman.

(*Heer gief Mevrouw heur gebeet trök*).

(*Marsch*).

DE FAMILIE. En aoch, mamake had gein tan in häöre mond,
En da's de reie, dat men heur gei woord verstond.
En da's de reie van häör benkelik humeur,
Dat kóste veer neet raoje en veer kóste neet de veur.

(*Stomen gaan ze*).

MEVROUW. Iech höb weer mie gebeet,
 Mie mundsje is kompleet.
 Iech kaan vrijjoet me bebbelke weer reure.
 Iech doon heij mie beklach,
 Umdat geer daag en nach,
 Aon ei stuk höb getrach
 Mie leve te versteure.
 Iers woord iech weke lank gemolesteerd,
 Op olie getrakteerd,
 Met maonevèt gesmeerd,
 Mèt heite zand en brikke gemasseerd,
 Toen wie e meulepeerd
 Door Trijn getranseneerd.
 Toen moos iech spore,
 Wel doezend ore,
 Op trams en treine, op de boot,
 Op peerd en ezels en te voet,
 Door bos en beke,
 In vreemde streke,
 Tot veer te leste in e klieveld bleve steke.

Dao vóng us eine moer;
 Dee laog dao op de loer.
 Dee heet miech aon zien gaffel vasgestoke.
 Deen deugeneet, dee sjóf,
 Dee sjol miech oet veur móf
 En gaof miech dóf op dóf
 Op mien verkneusde knoke.
 Vooruit Mina, en heer houwde mèt ein smik
 En gaof miech tik op tik;
 Iech kraog den hik van sjrik.
 Veer woorte nao de keuning touw gesjik.
 Dee kerel met zien klik
 Waos radikaal getik.
 Zoe zonder reie – wouw heer goon vrije.
 Wie Trijn neet wouw, kraog heer koei zin
 En woord zoe giftig wie ein spin.
 Dee zien gebooie,
 Had euvertrooie,
 Wouw dee barbaar wie neuchter kaver laote brooie.

Iech kwaom op zie terech,
 Dao had iech ouch al “pech”.
 Het weer woord slech,
 Zoe lang het zeile doorde.
 'ch Höb niks es bot gehad
 En eeder oor e bad,
 Wie eine verzope kat, bin iech geduip gewoorde.
 Dat höb iech al verbeten en verkrop.

Toen kwaom ein ander mop,
Dao woord ziech heij geklop.
De doeje met zoe'n utse in de kop,
Die woorten in galop
De piekel in gestop.
Moot dao 'ne kranke
Mesjien veur danke?
Iech höb gein zeneweess van staol.
Meh, 't zal gedoon zien allemaol.
Moos iech iers wieke,
Dan zal noe blieke
Dat iech veurtaon mien tan bijtijds zal laote kieke.

DE FAMILIE.

Wee had dat kinne dinke en veer kóste neet te veur.
En aoch, mamake had gein tan in häöre mónnd
En da's de reie, dat m'n heur gei woord verstond,
En da's de reie van häör benkelink humeur.

(Ach so wie du).

MATROZE. 't sukkelke is weer geneze,
Het leveken is weer gered;
Dat weurd genóch beweze;
Het sprik al e weurdsje mèt.
Goon ins de vrouwlui stumme
Veur lede van de raod,
Dan dat ze die mer numme,
Die hèlt hun aon de praot.
Want zoe wie die,
Zien in het land gein twie.
Es z'eimaol is begonne
Dan vindt ze 't ind neet mie.
Aoch, leef mevrouw,
Geer keek uuch bónt en blauw,
Hawt ezzebleef eur menageklep mer touw.

Triene, wee kaan diech betrouwe,
Daoste dien klante bedruigs.
De spangs get op hun mouwe,
Waste oet de kaarte luigs.
De góns de lui vertèlle:
“Gaot reize euver zie,
“Dao moot geer bij de wille
“Goon knawwele Kaapse klie,
Aoch, doe profheet,
En 't mins had gei gebeet.

Wee knawwelt klie, dee z'n tan verloren heet.
Gekke sebol,
Kaart liever veur de lol;
Dat is veul beter veur zoe'n aw kónkernol!

(*Carmen. L'amour c'est l'enfant de Bohème*).

TRIJN. Al wat me zeet, dat meint me neet.
Me nump ziech ónderein get beet,
En diech köls miech en iech köl diech
Zoe is de wereld ingeriech.
De wereld wilt bedroge zien;
Die sjink mer zelde klaore wien.
Het beste dat me mer dr'um lach;
Dat heet us Uilespiegel al gezag.

(*C'est l'amour. Les saltimbanques*).

DE VLEGER. Iech moot uuch goon verlaote.
Het geit uuch good veurtaon.
Adie, mien kammeraote,
Het heimwee grip miech aon,
Kump dat de veugel wèkke,
Dan res hun gei beraods,
Dan mote ze vertrèkke
Of sterven op de plaots, – want:
Dao umhoeg, in 't blauw van Gods liber natuur,
Dao umhoeg, langs baone van goud en azuur,
Dao umhoeg, in 't grenzeloes riek van de vreij,
Dao umhoeg, veult de mins ziech iers vrij en blij.

Veer vlege langs den hiemel,
In móntere zonneshien.
Van al het eerds gewriemel
Is bove niks te zien.
Allein de vleugels roesje,
De motors löstig sloon,
Wee zou dan wille toesje
Met 'n alledaogs bestoon? – want:
Dao umhoeg, in 't blauw van Gods liber natuur
Enz.

Es veer in stäöts planeere
Nao óndere zien gedwaold,
Naodat in hoeger sferen
Genóg waos rond gedwaold,
En veer op eerd us röste
Nog druimend van den toch,
Dan trach eus hart met löste

Weer nao de boveloch, – want:
Dao umhoeg, in 't blauw van Gods liber natuur,
Enz.

(En de meisjes en die zijn, die zijn zoo fijn).

TRIJN. Dat höbs te sjoen gebruld, 'ch weur kaaid tevan,
Het sjut miech door mien kneuk en door mien tan.
Dat waor get alle daog
Es iech miech vlege zaog
Van oet de Kokkerowstraot nao de regebaog.

(Och! schipperke lief).

Aoch, vlegerke leef, num miech mèt diech,
Num miech mèt diech,
Aoch, vlegerke leef, num miech mèt diech, ezzebleef.

DE VLEGER. Aoch, Trieneke leef, dat belèt miech,
Dat belèt miech,
Aoch Trieneke leef, dat belèt miech dat iech zweef.

(Trijn trèk ziech giftig trök, de vleger nump weer plaots in den aeroplaan).

(Finaal Faust, Anges purs.)

DE LAPLENDERS, DE MATROZE EN DE FAMILIE.

Vleegmasjien, vleeg lustig eweg.
In hoeger sfere kump diene baas terech.
Met touwe en gooi katrolle daobove,
Twie maan, die mer te trèkken hove.
Stijg us bove de kop,
Slaag het record, de zólder op.

(De vleger stijg op).

TRIJN. En dee vleger wilt neet hóbbe, dat iech mèt gaon;
Dee is bang, dat iech daobove heum in 't net slaon.
En zoe geit het in de leefde veul jongdöchter:
Es ze 't klipke wille slete, ... *Ft!*, dan vlöch h'r.

DE VLEGER (*bove*). Land!

ALLEMAOL. Land! land! land! land!

DE VLEGER. Sjöp mer courage! Hüb gooie mood,

Want eus land zeen iech al good.
Es iech miech neet bedreeg,
Zeen iech, hiel wiet eweeg,
De sjoen nui statie van eus good Mastreeg.

ALLEMAOL. Hoera! Viva! Mestreech!!!!
Jao diech höbs us aon 't hart gelege
Mestreeg, door alle iewen heer.
Veer bleve diech altied genege
En deilde dreufheid en plezeer.
Veer huurde nao dien aw histories
Te peerd op grampeer ziene sjoet.
Eus ouge blónke bij dien glories,
Of perelde bij diene noet.

En dee van diech het sjoens wèlt prijze,
In taol, die al wie zinge klink,
Dat dee op nui Mestreechter wijze
Zien aait Mestreech met us bezink.
Me zóng van diech ten allen tije,
Eus mooiers zónge bij de weeg,
En voolte veer us rech tevreie,
Dan zóng ze e leedsje van Mestreech.

Doe, blom van Nederlands landouwe,
Gegreujt op 't graaf van Sintervaos,
Bis weerdig dobbel te besjouwe,
Gespiegeld in de blanke Maos.
'n Staar, de witste oet te klaore,
Besijnt diech met häör straole zach
En, um diech zuver te bewaore,
'nen Ingel hèlt bij diech te wach.

Wie dèks woordste neet priesgegeve,
Meh heels dien kroen toch opgeriech
En óngeknak biste gebleve,
Door euze band van trouw aon diech.
Daorum de hand us tougestoke,
Het oug geriech op 't Stareleech;
En weurd dat oug dan ins gebroke,
Dan beijt veur us het aait Mestreech.

SLOTZAANK

Jao diech höbs us aon 't hart gelege,
Mestreech, door alle iewen heer,
veer bleve diech altied genege
en deil de dreufheid en plezeer.
Veer huurde nao dien aw histories,

te peerd op grampeer ziene sjoet.
Eus ouge blonke bij dien glories,
of perelde bij diene noet.